

Förbättrade ränteavdragsregler för företag (SOU 2024:37)
(Fi2024/01268)

Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet har genom remiss anmodats att yttra sig i rubricerat ärende. Fakultetsnämnden får härmed lämna följande synpunkter.

Det är lovvärt att utredningen slutligen också har gjort en översyn av 2019 års ränteavdragsbegränsningar. Sedan reglerna infördes har rättspraxis, doktrin och allmän diskussion om ränteavdragsbegränsningarna varit omfattande. Flera brister har identifierats i de befintliga reglerna, och utredningen lämnar förslag på åtgärder i en rad avseenden. I allt väsentligt ställer sig fakultetsnämnden bakom utredningens förslag.

Juridiska fakultetsnämnden vill lämna följande synpunkter på betänkandet:

a) Allmänt om utredningens förslag. Juridiska fakultetsnämnden tillstyrker de flesta av de ändringsförslag som utredningen lämnar. Förslagen får anses vara välöversvägda.

I fråga om infrastrukturundantaget anser dock juridiska fakultetsnämnden att ytterligare överväganden bör göras mot bakgrund av den samhällsekonomiska nyttan av att detta undantag ändå införs.

b) Infrastrukturundantaget. Det framgår av artikel 4.1 i direktivet mot skatteundandragande att medlemsstaterna har rätt – men inte skyldighet – att göra undantag från ränteavdragsbegränsningarna när det gäller lånekostnader till följd av lån för att bekosta ett långfristigt offentligt infrastrukturprojekt för vilket de projektansvariga, tillgångar och inkomster finns inom unionen. Utredningen anser att något sådant undantag inte bör genomföras eftersom det bidrar till ökad komplexitet och ökad brist i neutralitet (eller snarare likformighet). I princip delar juridiska fakultetsnämnden den bedömningen. Samtidigt går det inte att bortse från att Sverige (och andra medlemsstater inom unionen) nu står inför betydande infrastruktursatsningar exempelvis avseende järnväg, väg, energiproduktion samt inom forskning och utveckling. Juridiska fakultetsnämnden anser att det mot bakgrund av kapitalbehovet till dessa infrastruktursatsningar ändå behöver övervägas om inte

infrastrukturundantaget trots allt bör införas. En sådan bedömning bör göras utifrån ett samhällsekonomiskt perspektiv och inte från ett skatterättsligt perspektiv.

c) Rättedefinitionen. Juridiska fakultetsnämnden anser i likhet med utredningen att det inte är möjligt att i lag ge en heltäckande definition av begreppet ränta. Innebörden av räntebegreppet utvecklas i civilrätten (låneavtalen) och får prövas i rättspraxis i förhållande till skattelagstiftningen. Det är dock nödvändigt att lagstiftaren bevakar utvecklingen i rättspraxis och om det kan anses vara påkallat vidtar eventuella förtydliganden i lagens övergripande rättedefinitionen. Juridiska fakultetsnämnden tillstyrker utredningens förslag att effektivräntemetoden ska läggas till grund vid fastställandet av vad som är ränteinkomst enligt 24 kap. IL.

d) Avslutande reflektion. Både svensk och internationell företagsbeskattning är sedan tio år föremål för omfattande förändringar. Det är önskvärt att medlemsstaterna inom unionen gemensamt tar sig an de regler som utformas på global nivå inom framförallt OECD/G20. På det sättet kan reglerna utformas med minsta möjliga friktion i förhållande till de fria rörligheterna. Vad gäller Sveriges riktade ränteavdragsbegränsningarna – vilka är ”egenutvecklade” i Sverige – har det under lång tid varit klart att de är problematiska i förhållande till de fria rörligheterna. Det borde övervägas om de trots allt inte borde avskaffas särskilt i ljuset av de generella ränteavdragsbegränsningar som gäller sedan år 2019. Utredningen har visserligen inte haft i uppdrag att utreda detta men en sådan undersökning borde göras framöver.

Förslag till yttrande i detta ärende har upprättats av professor Mattias Dahlberg. Ytrandet har på delegation avgivits av juridiska fakultetens dekanus, professor Anna Singer.

Anna Singer